

ת"פ 62309/08 - מדינת ישראל נגד ג'مال חאג' עדנאן המאם -

נדון

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 18-08-62309 מדינת ישראל נ' חאג' וחת'

תיק חיצוני:

בפני כב' סגן נשיא, השופט ניר מישורי לב טוב
מדינת ישראל
המשימה

נגד
הנאשמים
1. ג'مال חאג'
2. עדנאן המאם - נדון

החלטה (בעניינו של הנאשם 1)

מה דינו של צלום אויר אותו מבקשת המשימה להגיש במסגרת ראיותיה ולהפנות שאלות בעניינו לעד ה התביעה ?

בפני התנגדות ב"כ הנאשם 1 להגשת צלום האויר (להלן: "צלום האויר") אותו ביקש ב"כ המשימה להגיש כרואה והפנות בעניינו שאלות לעד ה התביעה עומר גואלמן (להלן: "העד גואלמן"). מנגד מבקש ב"כ המשימה להתרגש בצלום האויר כרואה ולאפשר בידי ב"כ המשימה להפנות שאלות בעניינו לעד הנ"ל. לציין כי בית המשפט לא עין בתצלום האויר טרם או לצורך ההחלטה זו.

טיוענו ב"כ הנאשם 1 :

1. ב"כ הנאשם 1 הפנה לקביעות בית המשפט בתיק **עפ"א (מחוזי ת"א) 80048/04 דמארי נ' מ"י**,
פורסם במאגרים המשפטיים (23.1.05) (להלן: "פס"ד דמארי") אשר קבע ארבעה מסלולים אפשריים להגשת צלום האויר וכי אף אחד מהמסלולים אינועונה לצלום האויר אותו מבקשת המשימה להגיש בתיק זה :

א. פרי עבדתו של מומחה אחר - הרישומים במרקחה זה מוגשים ע"י עובד המשימה ולא ע"י ראש היחידה או האחראי לה שעה שתנאי זה בפסיכה קבוע כי הרישומים יערכו ע"י עובד מiomן של יחידה בשירות המדינה על פי חובה שהיתה מוטלת עליו לפני נהלים בגדלים פעיל, תחת פיקוח ממשי על קיום הנהלים, קיימת הסתברות ראייתית גבוהה שתוכנים של הרישומים אמת ומוגשים ע"י ראש היחידה או האחראי לה

עמוד 1

שבוכחו להעיד על כלל התנאים לעיל.

כמו כן נטען כי לא הובאה ראייה ע"י מי נערכ תצלום האוור, האם הייתה חובה לערכו, האם נערכ על פי הנהלים ועוד.

ב. מסלול הגשת תצלום האוור על פי תעודה עובד ציבור - לא ברור האם תצלום האוור נערכ ע"י גוף פרטי או ציבור, מי ערך תצלום האוור. בע"פ (מחוזי ת"א) 285/97 מ"י נ' יחיא, פורסם במאגרים המשפטיים (15.11.98) , (להלן: "פס"ד יחיא") נקבע כי ניתן להגיש תצלום האוור אשר נערכ ע"י מחלקת המדידות הממשלתית והמוחזקים במחלקה זו בליעו תעוד עובד ציבור זהה במידה והוכח כי מדובר בתעודה ציבורית ראייה וכן כי תעודה עובד הציבור מאשרת ומטענת אחת מדרכי ההוכחה המנוונות בסעיף 29 לפיקודת הראיות.

ג. העדת עד מקור ראשון : לצורך הוכחת עבודות וענינים "טכניים" נקבע בת"פ (ת"א) 145 מ"י נ' כהן (טרם פורסם) כי ניתן להעיד עובד של חברה שביצעה צילום האוור האמון על ההליכים המקצועיים הכרוכים בביוץ תצלומי האוור באופן שיכשיר הגשת תצלום האוור כראיה קבילה.

במקרה שבפנינו לא העיד "עד מקור ראשון" ואין להתר הגשת תצלום האוור גם לפי מסלול זה.

ד. בפס"ד דמאי נקבע כי ניתן לקבל ראייה כקבילה אם הוגשה ראייה קושרת כגון ביקור זיהוי במקום תוך השוואת תצלום האוור וכי כאשר קיימת ראייה נוספת, אין תצלום האוור הופך לדבר עיקרי בזיהוי המקום והוכחת הנראה בו. יש צורך כי הסיוור בשטח יאמת את תצלום האוור.

בהקשר זה נטען כי בחומר החקירה אין דוח ביקור, זיהוי או איתור המקום שערכ השוואת תרשימים ולתצלום האוור.

טייעוני ב"כ המאשימה :

1. גם ב"כ הנאשם מסכים בטיעונו כי נכון האמור באربעת המסלולים אשר נקבעו בפס"ד דמאי, ניתן להגיש תצלום האוור כראיה במשפט גם אם לא העיד ערכו.

2. במקרה זה מתקיים התנאים הקבועים במסלול הרביעי - מסלול הראייה הקושרת.

בפס"ד דמאי נערכ סיור שטח באמצעות הוכשר תצלום האוור וכן נקבע שם כי סיור השטח שבוצע תוך השוואת תצלום האוור יוצר הזיקה המתבקשת בין תצלום האוור והמרקען מושא כתוב האישום ומכאן התקבלו תצלום האוור וחו"ד המפענחת כראיות קבילות במשפט.

די על פי החלטת פס"ד דמארי כי נוכחות הפקח בשטח תוך השוואה לתרשימים ותצלום האוורור כדי ליצור זיקה בין תצלום האוורור למקריעין ואין הכרח כי הביקור יתבצע ע"י מי שיצר תצלום האוורור, ערך או פענח אותה.

.3. הילכה זו קיבלה ביטוי במספר פסקי דין מאוחרים. ב"כ המאשימה הפנה לעפ"א (מחוזי ח') 19-02-60497 אלעבאי נ' מליקון, פורסם במאגרים המשפטיים (29.2.19) , (להלן: "פס"ד אלעבאי") וכן ע"פ (מחוזי נצ') 11-08-35726 מ"י נ' ניגם, פורסם במאגרים המשפטיים (14.2.12) (להלן: "פס"ד ניגם").

.4. בהסתמך על עדות העד גואלמן בעדותו ניכר כי מכיר תא השטח, ערך בו פעולות חקירה רבות המעידות על היכרות מוקדמת עם תא השטח, בזמן האירוע ולפניו והעובדות שקלט בחושיו ובכך יש לראות "ראיה הקוסרית" לתצלום האוורור אותו מבקשת המאשימה להגיש.

דין והכרעה:

בעוד ב"כ הנאשם 1 סקר, ولو למען זהירות, את ארבעת המבחןים לקבילות תצלום האוורור וטען כי אינם מתקינים בעבינונו, התמקד ב"כ המאשימה במבחן "ראיה הקוסרית" בלבד ומכאן כי החלטה זו תתמוך במבחן זה.

לאחר עיון בעדותו של עד התביעה גואלמן, עיון בטיעוני הצדדים ובפסקה הרלוונטיות מצאתי כי הוכחו לכואורה בטיעוני ב"כ המאשימה התנאים להגשת תצלום האוורור כראיה בתיק וזאת במסגרת מבחן "ראיה הקוסרית". יחד עם זאת אצין כי טרם הופנו לעד גואלמן שאלות הנוגעות לתצלום האוורור וזאת נוכח התנגדות ב"כ הנאשם 1 להגשתה הרי שהכרעה סופית בקבילותות תצלום האוורור ומשקללה תינתן אך במסגרת הכרעת הדיון בתיק ולאחר שבית המשפט יוכל להתרשם האם יש עדות העד גואלמן בהתייחס לתצלום האוורור משום "ראיה קוסרית". למסקנה זו באתי נוכחות הטעמים הבאים :

א. המסתגרת הנורמטטיבית :

בפס"ד דמארי קבעה כב' השופטת ברלינר (כתוארה אז) כי יש מקום לקבל תצלום האוורור כראיה קבילה בהתאם למבחן "ראיה הקוסרית" :

"מסלול ראייה קוסרית"

בעפ"א (ת"א) 01/2013 **שוקרלה נ' עיריית תל-אביב** (לא פורסם), הבינו את דעתנו כי ניתן להגיש **תצלומי האוורור** במסגרת חוות הדעת של המפענחת, אם הוכחה הזיקה המתבקשת "בין שני הקודקודים של המשווהה שהם **תצלום האוורור ותרשים הסביבה** מחד, לבין כתובות המבנה מאידך".

במילים אחרות הצגת ראייה הקוסרת את תצלומי האוור למקركען נשוא כתוב האישום, כגון ביקור, זיהוי ואייתור במקום, תוך השוואת תרשימים ותצלומי האוור שערכה המפענחת - יוצרת את הדקה המתבקשת ו"מכשירה" את תצלומי האוור.

לדברים שאמרנו בעניין שוקרלה נוסיף את הדברים הבאים: כאשר הוכח הקשר בין תרשימים הסביפה, בין תצלום האוור באמצעות ראייה נוספת, יורץ תצלום האוור מ"גדולתו" לנדרן עיקרי עליו מושתת זיהוי המקום, והופך להיות חוליה בשרשראת של חוליות היוצרות יחד את השלם - קרי הבטחון כי מדובר במבנה שלא היה במקום קודם, והוא קם בשלב מאוחר יותר.

מן הרגע שהמענחת, או מי אחר יצר את הקשר, הרי תצלום האוור הוא מכשיר עוזר בלבד וככזה - אינו חייב לעמוד בקריטריונים שנקבעו לעניין קבלת תצלום האוור כראייה עצמאית. הראייה במקורה זה הינה הקשר שנוצר בין הצלום לבין הממצאים בשטח (שהוכחו בבדיקה, צילום וכו'...).

באשר לאופייה של הראייה הקוסרת הנדרשת וטיבה נקבע בפס' ד דמари כי -

"באשר לסיוור במקום כראייה קוסרת: סיור שכזה לא חייב להתבצע על ידי המפענחת עצמה, אלא כל שנדרש הוא שבעת הסיור הפיזי במקركען נשוא כתוב האישום יתבצע אימומת בשטח של תצלומי האוור. או אז יוכל הסיור להזים טענה בדבר טעות בקשר תצלומי האוור למקركען נשוא כתוב האישום".

קביעות אלו מפי כב' השופט ברילינר (כתוארה אז) אין נמנוע על ההלכה אשר יצאה תחת ידו של בית המשפט בפס' ד דמари שעה שני שופטי הרכבת הנוספים לא מצאו מקום לדון בשאלת קובלות תצלום האוור וקבעו כי די בראיות האחרות כדי לדחות הערעור על הכרעת הדין.

עם זאת נראה כי בפסק דין מאוחרים הכירו בת' המשפט השונים באפשרות להציג תצלום האוור כראייה קובליה גם אם עורר תצלום האוור אינו עד במשפט אלא היה שותף בהפקתו לצורך סיור שערך בשטח המוכר לו ו"קשירת" היכרתו זו והדברים שקהל בחושיו עם הנראת בתצלום האוור.

ר' בסוגיה זו קביעות בית המשפט המחויז בניצחת בפס' ד ניגם.

לענין מפיק תצלום האוור מתוך מאגר המאשימה נקבע כי -

"והנה בת/12 יש נקודה ברורה (סומנה בעיגול שחור בתוך ריבוע צהוב) עליה הצביע העד הן בפני הפקידה והן בפני בית המשפט (עמ' 29 לפרטוקול שורות 5 - 7). נכון הוא, כי הפקידה היא זו שהפיקה בפועל את המפה ואולם בהנחהתו של הפקח ובונחותו, כך שבחלט לא היה צורך בהבאת אותה פקידה למtran עדות, על דרך הפקת המפה.

.יוער לעניין זה, כי S.I.G - פירשו Geographic information system

33. ערך אני לך, כי שאלת קובלותו של ת/12 לא הוכחה, אולם ראוי להדגש ולציין, כי בית המשפט קמא הסתמן על ת/12, עת שקבע ממצאים על סמך האמור בת/12, כך בסעיף 28 להכרעת הדין (שם, שורות 16 - 19).

לא זו אף זאת וcanforet לעיל, לא מדובר בפלט מחשב שהוגש, שלא באמצעות עורכו. כאמור

**לעיל, בהחלטת ניטן לראות את הפקח כמו אשר הפיק את ת/21 בעצמו, גם אם על ידי שלוחתו -
הפקידה, עת שישב על ידה!"**

ה גם שאין בית המשפט בהחלטה זו מנתה רכיבי מבחן "הרואה הקושרת", קובע בית המשפט במפורש כי עובדה נתענת כגון היכרתו הטובה של פקח המשימה את השטח יש בה כדי לבסס ממצא אמיןות שעה שמעיד על נקודה המסומנת בתצלום האויר.

"למען הסר ספק, או טענה כלשהי מצדיו של הסגנור, אוסיף עוד ואומר, כי הפקח לא קבע את מיקומה של הנקודה על פי נקודות הציון שלה, אלא על סמך היכרתו את מקום ביצוע עבירה (ראה שוב בעמ' 29 להכרעת הדין, שורה 6), ועל סמך ביקוריו הרבים בשטח, כפי שבאו לידי ביטוי בדו"חות הפעולה השונים שערך. אין לתמהה, על מסוגלותו של הפקח לקבוע על סמך תצלום האויר את מיקומו של המבנה, שכן זה בולט בשטח ובสมוך לעיקול שביל ברור."

אצין כי באשר למצאים אשר נקבעו באמצעות מכשיר S. P. והאפשרות לבסס הרשעה בדיון על מצא זה נקבע כי על המשימה להציג במדויק מומחה אשר יתן דעתו לרמת הדיווק.

בפס"ד אלעבادي אשר ניתן בעת האחרונה דחה בית המשפט המחויז את ערעור המערער ובהתייחסו למבחן "הרואה הקושרת" בפס"ד דמארי ציין כי :

"באוטו עניין קיימת התיחסות לעניין הגשת צילומי אויר, תוך הפניה בספרו של קדמי "על הראות", שם צוין כי קבילות צילום כזה לא מותנית עדויות עד ראייה המתאר את תוכנו,DOI בעדות טכנית (שאינה צריכה להיות דוקא של הצלם), שמצויה את הצלום ומעמידה אותו בחזקת שרות, ותוך בוחינת היכולת לסמור עליו לעניין משקלו הראייתי".

כאשר קיימת ראייה שקשורת את תלמידי האויר למרקען הרלוונטיים, כגון ביקור באתר, הרי קיימת הזיקה המתבקשת המכוירה את תלמידי האויר.

בענייננו, ביקרו מפקחים בשטח החלקה, בעקבות הצלום מ-18/8/25, ואיתרו שם את המבנה, ואין מבנה אחר באזור בצדדים אליו, והמערער אף לא טען כי קיימים מבנים אחרים בסביבה...

יש להדגиш, כי גם ב-עפ"א 4/04/80048 צוין כי הסיוור בשטח לא ציריך להתבצע על-ידי אותו גורם שפענה את תלמידי האויר."

מן הכלל אל הפרט :

- .2. העד גואלמן מעיד כי רמת היכרתו עם השטח מושא כתוב האישום "מצוינת", מכיר המקום ככך ידו וכי נוהג להגיע למקום בשעות היום והלילה (עמ' 14 ש' 10-15 לפרטוקול). כמו כן העד גואלמן כי צפה לעבר המתרחש במהלך האירוע מושא כתוב האישום. בהינתן כי גירושת העד גואלמן תיבחן בשלב הכרעת הדין הרי שכואורה ממוקם העד גואלמן את עצמו במקום האירוע לפניו, במהלךו ולאחריו.
- .3. ב"כ המאשימה מבקשת לראות בעדות העד גואלמן "ראיה קושرت" שעה שהתייחס, לכואורה, (טרם העד בונושא) בפעולות החקירה שערך לצלום האויר מושא החלטה זו, מכיר את השטח וערך במקום סיור במסגרת פעולתו באירוע כפי שהעיד עלייה בבית המשפט (ר' לשם המחלוקת בעמ' 22 ש' 20 ואילך, עמ' 38 ש' 14-15)). עוד נטען בפני בית המשפט כי אין מחלוקת שהעד גואלמן הפיק צלום האויר (ר' דברי ב"כ הנאשם 1 בהנגדתו כאמור בעמ' 18 ש' 21-22 לפרטוקול).
- .4. לאור כל האמור לעיל ובהתנחתן כי טרם נשמעה עדות העד גואלמן בנושא צלום האויר, עדות אשר יש בה לכואורה פוטנציאלי ראייתי כ"ראיה קושרת" והקיים המובנה במתן ההחלטה המכרצה סופית בטענות הצדדים בשלב זה אני מתיר הצגתנו של צלום האויר כראיה במשפט והפניה שאלות בנושא מטעם ב"כ הצדדים לעד זה.
- .5. למען הסר ספק, המכרצה סופית בגין קביעות צלום האויר, נוסף על המכרצה בדבר משקלו האפשרי, תינתן במסגרת הכרעת הדין וזאת לאחר שתושלם עדות העד גואלמן בנושא.

לפייך אני מורה כי לשיבת ההוכחות הקרובה תזמן המאשימה את העד גואלמן להמשך עדותו.
המציאות תעבור ההחלטה לעיון הצדדים בדחיפות.

ניתנה היום, י' שבט תש"פ, 05 פברואר 2020, בהעדך
הצדדים.